

РОЗВИТОК ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

Забезпечення економічного зростання країни залежить від рівня розвитку транспортної інфраструктури. Переорієнтація на екологічні види транспорту (електромобілі, самокати, велосипеди та ін.), а також забезпечення інклюзивності транспорту свідчать про пошук інноваційних підходів до реформування такої інфраструктури.

Враховуючи світовий досвід та сучасні тенденції розвитку світового ринку транспортних послуг, Україна нині перебуває на стадії створення та консолідації галузі, значно поступаючись європейським країнам як за якістю, так і за складністю послуг, що надаються вітчизняними транспортними компаніями [1;2]. Міжнародний транспортний ринок – це область, яка відіграє вагомую роль у економічному розвитку багатьох країн світу та зазнає кардинальних змін, які впливають на його учасників, структуру, правові відносини [1;2;3; 6-10].

Розвиток транспортного ринку обтяжений багатьма проблемами, пов'язаними з митними тарифами, протекціоністською митною політикою у деяких країнах, корупцією та неефективністю чинного законодавства України. Підготовка та реалізація всеосяжної та всеохоплюючої угоди про Асоціацію передбачає перехідний період тривалістю від 10 до 15 років для укладення угоди між Україною та Європейським Союзом про транспортне співробітництво між ними, які слід готувати із урахуванням вимог європейської транспортної політики і впливу сучасної міжнародної торгівлі [2;4].

Для оновлення транспортної інфраструктури в Україні слід розробити стратегію розвитку окремих видів транспорту або регіональні дорожні карти. Це передбачає налагодження партнерських відносин між органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування і транспортними підприємствами. Ключове значення у розвитку такого партнерства належить урахуванню запитів пасажирів.

Водночас, у контексті сталого розвитку транспортної галузі вагоме значення належить запровадженню політики екологічної диверсифікованості використання різних видів транспорту [5], упровадженню екологічних та енергоефективних підходів до планування інноваційної транспортної логістики [6].

Серед заходів з інтеграції української транспортної інфраструктури у міжнародну транспортну інфраструктуру, зокрема, європейську, виокремлюють такі: удосконалення та прозорість нормативно-правової бази у сфері розвитку та безпеки транспорту; удосконалення тарифного регулювання ринку транспортних послуг; розвиток ефективної транспортної логістики; розвиток, модернізація та удосконалення усіх видів транспорту та дорожнього комплексу

країни; упровадження ефективних систем управління безпекою руху, безпеки під час транспортування різними видами транспорту та екологічної безпеки; контроль, регулювання і дотримання нормативно-правової бази та фінансування, моніторинг чинників впливу на поведінку споживачів транспортних послуг та ін. [1;2; 7;8;9;10].

Отже, розвиток транспортної інфраструктури України потребує упровадження інноваційних підходів до організації системи управління нею. Урахування міжнародного досвіду та особливостей використання інновацій (до прикладу, штучного інтелекту) забезпечить зростання попиту на транспортні, в тому числі, транзитні перевезення.

Список використаних джерел

1. Пікулик О.Б. Транспортне інфраструктурне забезпечення соціально-економічного розвитку Західного регіону України : автореф. дис... канд. екон. наук : 08.00.05 ; Нац. акад. наук України, Ін-т регіон. дослідж. Л., 2009. 20 с.
2. Шиба О.А. Вплив розвитку транспортної інфраструктури на економічне зростання країн-членів Європейського Союзу : автореф. дис... канд. екон. наук : 08.00.02 ; Львівський національний університет ім. І. Франка. Львів. 2017. 20 с.
3. Гудіма Р.Р. Проблемні аспекти розвитку транспортної інфраструктури України. *Проблеми та перспективи розвитку національної економіки в умовах європейської інтеграції та світової фінансово-економічної кризи*. Чернівці. 2009. С.238-239
4. Концепція розвитку дорожньо-транспортного комплексу України в середньостроковій перспективі до 2020 року. URL : <http://mtu.gov.ua>.
5. Монастирський Г., Борисяк О., Коцур А. Політика екологічної диверсифікованості у системі управління муніципальним транспортом. *Регіональні аспекти розвитку продуктивних сил України*. 2019. Вип. 24. С. 4-14
6. Монастирський Г., Борисяк О. Екологічні та енергоефективні підходи до забезпечення інноваційного розвитку муніципальної транспортної логістики. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2019. Вип. 4. С. 7-18
7. Сабриченко А. Шляхи та засоби залучення іноземних інвестицій в дорожнє господарство України. *Країни та регіони*. 2009. № 6. С.184-188
8. Реалізація транспортного потенціалу транспортної інфраструктури України в після кризовій стратегії економічного розвитку. К. : НІСД, 2011. 37 с.
9. Інформація Міністерства економіки України. URL : <http://www.me.gov.ua>.
10. Іванечко Н.Р. Особистість і поведінка споживача транспортних послуг : монографія / за заг. наук. ред. Т. М. Борисової, Г. Л. Монастирського. Тернопіль : Економічна думка, 2019. 220 с. URL : http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/37699/1/%21%21%21Monograf_2019_Tema.pdf#page=60.